

Sis

— çinuçen · 20 Mart 2015

Sanki dünden beri ve belki de akşamdan,Kardelen yaprağına beyazlar yağıyor.Usul usul zemheri giyinmede mavi,Gözlerimden çisil çisil yağmur sağlıyor.Üstüme üstüme geliyor tüm korkular.Gözlerim kan çanağı ellerim üşüyor...Camlarda uğultu, koç katımı sürgünü,Maveradan öteye yalnızlık düşüyor.Karanlıkta parlayan sis, ıssız gözlerim!Bağdaş kurup oturmuş başköşede...Siyah perdelerde tir titrer, bir ayazın;Cam göbeği kalbinde, kırılğan bir şişede...Uzun zamandır uykusuzum, ne zamandır...Deniz kadar sessiz, kaç denizdir ayakta!Ölümcül bir hüzün, solgun yüzlü bir çocuk,Alabildiğine ürkek... bir sonsuz şafakta..